

Kochani Bracia i Siostry,

dobiegła końca VII Pielgrzymka do Ojczyzny Ojca Świętego Jana Pawła II. Papież stanął pośród nas w tych dniach jako zwiastun nadziei i świadek miłości. Pielgrzymka ta spina i łączy duchową klamrą 20-lecie Pontyfikatu Jana Pawła II, a także głębokie przeobrażenia w Polsce, jakie dzięki Jego posłudze nastąpiły na polskiej ziemi w ostatnich dwudziestu latach. Serca nas wszystkich przepelnia ogromna radość i wdzięczność. Pragniemy wspólnie z Wami, Drodzy Bracia i Siostry, wyrazić Bogu nasze dziękczynienie za błogosławione owoce tej pielgrzymki. Wielkie rzeczy uczynił nam Wszechmocny i święte jest Jego imię...

Dziękujemy Panu za to, że w ostatnim roku przygotowania do Wielkiego Jubileuszu Chrześcijaństwa, poświęconym Bogu Ojcu, dane nam było spotkać się z Namiestnikiem Chrystusa na naszej ziemi i wspólnie z nim wielbić Boga za liczne znaki działania Jego Opatrzności w historii naszego narodu i naszym osobistym życiu. Wśród tych znaków w szczególności wspominamy milenium struktur kościelnych w Polsce, czyli powstanie pierwszej metropolii w Gnieźnie, obejmującej całą ówczesną Polskę z diecezjami w Krakowie, Wrocławiu i Kołobrzegu.

Dziękujemy, że poprzez tę wizytę apostolską Ojciec Święty zechciał razem z nami przeżywać wigilię jubileuszu 2000-lecia chrześcijaństwa i że nie bacząc na trudy chciał spotkać się z jak największą liczbą swych rodaków, którzy garnęli się do niego niczym owe rzesze przychodzące do Jezusa, żeby słuchać kazania na górze. Jednocześnie wdzięczni jesteśmy Janowi Pawłowi II za ukazanie naszego życia w świetle Ośmiu Błogosławieństw, oraz Dobrej Nowiny o Bogu, który jest Miłością.

Dziękujemy za przypomnienie postaci św. Wojciecha - patrona ładu hierarchicznego Kościoła w Polsce i za ukazanie stałej aktualności jego świadectwa w życiu współczesnych uczniów Chrystusa. Patrząc z tej perspektywy dziękujemy Ojcu Świętemu za beatyfikację 108 Męczenników z okresu II wojny światowej, za beatyfikację ks. Stefana Wincentego Frelichowskiego w Toruniu, za beatyfikację w Warszawie Reginy Protmann i Edmunda Bojanowskiego, oraz za kanonizację błogosławionej Kingi w Starym Sączu.

Dziękujemy za uznanie i szacunek wyrażony przez Papieża dla przemian, jakie dokonały się w Polsce w ciągu ostatnich 10 lat.

Wdzięczni jesteśmy za podjęcie przez Ojca Świętego trudnych tematów naszego życia społeczno-politycznego, problemów ekumenizmu, odpowiedzialności za rodzinę i wychowanie młodego pokolenia. A myśmy uwierzyli Miłości...

Wielokrotnie doświadczaliśmy miłości Ojca Świętego do Jego i naszej ojczyzny oraz do każdego człowieka. W słowach, gestach oraz w ofiarnym znoszeniu trudów pielgrzymowania i cierpień fizycznych przez Jana Pawła II dostrzegliśmy rysy miłości Dobrego Pasterza, który daje życie za owce swoje.

Wdzięczni jesteśmy Wam, pielgrzymom, że przez uczestnictwo w spotkaniach z Ojcem Świętym odpowiedzieliście na miłość, jaką żywi On ku swoim rodakom. Cieszymy się, że w pielgrzymce Piotra naszych czasów wzięła udział tak wielka liczba młodzieży; dziękujemy Wam za ten dar radości i młodzieńczego entuzjazmu, dziękujemy też Waszym rodzicom, katechetom i nauczycielom.

Wdzięczni jesteśmy władzom państwowym i samorządowym za włączenie się w

przygotowania do papieskiej wizyty. Bez zgodnego współdziałania tych władz nie mogłaby ona dojść do skutku. Dzięki tej współpracy naszym wspólnym doświadczeniem stała się harmonijna służba na rzecz godnego przyjęcia Następcy Św. Piotra, jak również rzesz pielgrzymów z kraju i za granicą. Szczególnie wymowny był liczny udział w pielgrzymce wiernych z Litwy, którzy potwierdzili swe przywiązanie do Kościoła i Jego widzialnej Głowy. Cieszyła nas obecność pielgrzymów z Węgier, Ukrainy, Białorusi, Niemiec, Czech i Słowacji, którzy przybyli do nas wraz ze swymi biskupami.

Wdzięczną myślą ogarniamy kapłanów, osoby konsekrowane, jak również chorych i cierpiących, którzy ofiarowali swoje modlitwy i cierpienia w intencji pomyślnego przebiegu podróży apostołskiej.

Dziękujemy służbie zdrowia, wojsku, policji i harcerzom, a także chórom i orkiestrom. Słowa serdecznego podziękowania kierujemy pod adresem tych, którzy trudzili się, aby za pośrednictwem środków społecznego przekazu jak najwierniej relacjonować spotkania z Ojcem Świętym. Dzięki nim mogliśmy towarzyszyć Ojcu Świętemu i gościć go w naszych domach. Naszym podziękowaniem obejmujemy również rolników, którzy mimo przeżywanych trudności otwartym sercem wyszli na spotkanie Namiestnika Chrystusowego.

W atmosferze modlitwy i zadumy nad przesłaniem Jana Pawła II przypomnieliśmy sobie, czym jest nadzieja naszego powołania oraz poczuliśmy się przynagleni do świadczenia miłości innym, a także do zachowania wierności Temu, który do końca nas umiłował. Jako dzieci jednego Ojca podawaliśmy sobie na szlaku papieskiej pielgrzymki ręce śpiewając 'Abba - Ojciec' i 'Abyśmy byli jedno...'. Nasze domy przemieniły się we wspólnoty modlitwy i pojednania. 'Jeden duch i jedno serce ożywiało wszystkich'. Zostań z nami...

W tych słowach, które wielokrotnie powtarzaliśmy Ojcu Świętemu, odzwierciedla się poniekąd nasza tęsknota za Bogiem. Pragniemy nadal doświadczać obecności Boga wśród nas, pragniemy trwać w modlitwie przy Ojcu Świętym w jedności z całym Kościołem i codziennie obdarzać się wzajemnie dobrocią, tak jak czyniliśmy to w dniach papieskiej pielgrzymki.

Dziękując Panu Bogu za to niezwykle poruszenie naszych serc, za wszystkie dary pielgrzymowania Jana Pawła II, które przyniosą owoce teraz i w nadchodzącym trzecim tysiącleciu chrześcijaństwa, pragniemy modlić się o umiejętność odczytania i podjęcia natchnień Ducha Świętego, które otrzymaliśmy podczas wizyty Ojca Świętego. Oby ziarno, które zostało wrzucone w glebę naszych serc, przyniosło owoc stokrotny.

Chcemy spełnić prośbę Jana Pawła II: 'Czyńmy wszystko, aby uwrażliwić nasze sumienia i strzec ich przed wypaczeniem i znieczuleniem' (Jan Paweł II - Homilia w Elblągu - czerwiec 1999 r.). U źródeł wszelkiej odnowy jest słowo Boże, które ma moc 'zbudować i dać dziedzictwo ze wszystkimi świętymi' (Dz 20, 32). Niech Boże Słowo oraz inspiracje płynące z dokumentów zakończonego Ogólnopolskiego Synodu Plenarnego pomogą nam rozeznać, jak zagospodarować wolność i suwerenność, którą Polska odzyskała u progu XXI wieku, w duchu służby innym, troski o dobro wspólne i zgodnie z nakazami płynącą z miłości Ojczyzny. Niech Słowo Boże przypomina nam o potrzebie ustawicznego odbudowywania wspólnoty ducha opartej na wierności Ewangelii.

W kręgu rodziny, w gronie przyjaciół, we wspólnotach i stowarzyszeniach kościelnych pochyłmy się ponownie nad Ewangelią Ośmiu Błogosławieństw. Zachęcamy Was także do lektury tekstów przemówień papieskich i do pogłębionej refleksji nad ukazaniem w nich

ideałem człowieka żyjącego na co dzień duchem tychże Błogosławieństw. 'Wymownym znakiem spełnienia obietnicy błogosławieństw -jak uczy Jan Paweł II - są całe zastępy świętych i błogosławionych, w tym również wyniesieni do chwały ołtarzy podczas ostatniej pielgrzymki. Są oni znakiem i wezwaniem przypominającym, że łaska świętości może zakwitnąć w każdych warunkach i okolicznościach życia' (Jan Paweł II - Przesłanie do Konferencji Episkopatu Polski w dniu 11 czerwca 1999 r.). Naśladując ich posługę potrzebującym, w jedności z waszymi pasterzami podejmujcie dzieła miłości, będące odpowiedzią na miłość, której ostatnio doświadczyliśmy. Poprzez te dzieła głośmy światu, że Bóg jest miłością.

Zanośmy też do dobrego Boga nieustanną modlitwę za Ojca Świętego Jana Pawła II, aby dane mu było przeprowadzić świat w trzecie tysiąclecie chrześcijaństwa.

Niech Bóg błogosławi wszystkim, którzy trudzili się, aby godnie przyjąć w naszej ojczyźnie Piotra naszych czasów. Niech Duch Święty wspiera tych, którzy czują się wezwani, aby pójść za nim.

Za Janem Pawłem II powtarzamy: 'Matko Jasnogórska - królowo Polski prosimy Cię, abyś cały naród ogarnęła swoim macierzyńskim sercem. Dodawaj mu odwagi i siły ducha, aby mógł sprostać wielkiej odpowiedzialności, jaka przed nim stoi. Niech z wiarą nadzieją i miłością przekroczy próg trzeciego tysiąclecia i jeszcze mocniej przyłgnie do Twojego Syna - Jezusa Chrystusa i do Jego Kościoła zbudowanego na fundamencie Apostołów' (Jan Paweł II - Przemówienie na Jasnej Górze -17 czerwca 1999 r.).

Z serca Wam błogosławimy